

PRÁCE ŽÁKYNĚ 5.A

BRANNÝ DEN

Bylo pondělí 10. 10. 2016, neučili jsme se. Proč? Byl branný den.

Co jsme dělali? Byl poplach. Moc se to nepovedlo. Nefungoval školní rozhlas na druhém stupni. Až paní učitelka Valoušková si všimla, že jdou venku davy dětí ze školy. Honem jsme se přidali k nim a šli jsme na velké parkoviště. Čas evakuace byl ale o celé tři minuty horší, než vloni.

Vrátili jsme se do školy, kde jsme měli připravené čtyři přednášky od vojáků. Prvních dvacet minut byla přednáška o tom, co uděláme, když najdeme výbušninu. Nesaháme! Zavoláme policii! Označíme místo! Vzdálíme se od výbušniny! Čekáme na policii a hlídáme před vstupem dalších lidí.

Další přednáška byla o zbraních. Nesahat na spoušť, pokud nechceme vystřelit! I kulčková pistolka může být nebezpečná (úraz oka).

Třetí přednáška nás seznámila o nebezpečí při úniku chemických látek. Chemické nebezpečí ohlašují sirény s kolísavým zvukem, informace získáme z internetu, z rádia, z tv. ...

Poslední přednáška nás seznámila se zdravotní péčí, vybavením lékárničky – náplasti, obvazy, funkční nůžky a rukavice !!!

Po přednáškách jsem se vydali na kopec Sukov. Rozdělili jsme se do dvojic. Já a Kačka Krupičková jsme byly jedna z dvojic. Čekaly jsme na start. Za chvíli jsem byla na řadě a začal náš dvoukilometrový orientační běh.

10, 9, 8,2,1 . Start. Běžely jsme podle červených fáborků. Plnily jsme úkoly na stanovištích. Střílely jsme ze vzduchovky. Trefila jsem tři panáčky, Kačka dva. Běžíme dál....chvíli jsme čekaly. S vojenským batohem, helmou a „trubkou“ v ruce jsme udělaly deset dřepů a běžely jsme se zátěží kousek dál. Poslední metry jsme mohly sundat batoh, podlézt pásku a vyběhnout mírný kopec. Vybavení jsme předaly další dvojici a běžely dál. Na třetím stanovišti jsme se oblékaly do protichemického obleku (pláštěnka, čtyři igelitové tašky na končetiny, brýle, šátek). Běžely jsme dál. Na čtvrtém stanovišti jsme dostaly plynové masky, přes které nebylo schválně vidět. Šly jsme podle provazu, který byl omotaný kolem stromů. A zase jsme běžely na páté stanoviště, kde nás čekala paní učitelka Dvořáková. Musely jsme odpovědět na dvě otázky. Jaká

jsou důležitá telefonní čísla a co uděláme, když se řízneme do prstu.
Vyjmenovaly jsme čísla : 150, 155, 156, 158 a integrované číslo 112. Zraněný prst vydezinfikujeme, zalepíme. Běžely jsme dál, už na poslení šesté stanoviště. Čekala tam na nás paní učitelka Černá . Dostaly jsme názvy turistických značek , ty jsme musely názvy přiřadit k správným obrázkům. Zbývalo posledních asi sto metrů do konce závodu.

Po uběhnutí šla s námi první skupinka do školy. A to byl konec branného dne.
Moc se nám to líbilo ! 😊

Lucie Bínová